ANUL III—No. 725

EDIȚIA ANTEIA

VINERI 25 IANUARIE 1891

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAȚIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACȚIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 24 Ianuarie 1891

Guvernul si Moldova

Puținĭ oamenĭ în țară își daŭ seamă de gravitatea cestiuneĭ moldovenești; puținĭ cumpănesc situația critică în care se află guvernul Generaluluĭ Manu, din cauza mișcăreĭ începute la Iași și la Galați, și între acești puținĭ este și însu-șĭ primul-ministru.

De aceea, toată lumea a putut observa că, în rĕspunsul pe care l'a dat ierĭ la Senat D-luĭ P. Grădișteanu, Generalul Manu a fost foarte blajin, foarte încurcat și că D-sa—afară de câte-va micĭ *lapsus linguae*, în carĭ escelează — n'a spus nimic, care să facă pe cine-va a se îndoi de marea inteligență a președinteluĭ consiliuluĭ.

Nu vom analiza ceia ce a spus D. Petre Grădișteanu, căcĭ D-sa nefiind de peste Milcov — n'a putut să știe starea lucrurilor de cât din auzite și tot-d'a-una o realitatea, nevĕzută cu ochiĭ, pierde în asemenea împrejurărĭ.

Suntem totușĭ recunoscĕtorĭ senatoruluĭ de Prahova — și împreună cu noĭ, toțĭ Moldovenii — pentru că D-sa a simțit între ceĭ d'întâĭ compătimire pentru sora în suferință și a ridicat puternicu-ĭ glas cerênd dreptate.

Acesta este un merit destul de mare, în fața căruia lipsurile interpelăreĭ D-luĭ Grădișteanu dispar. El a vorbit ca un om de inimă, ca un bun Român.

Nu vom stărui nicĭ asupra respunsuluĭ Generaluluĭ Manu, care n'a adus nicĭ un argument noŭ în susținerea ministeruluĭ sĕŭ esclusivist. Primul-ministru a repetat banalitățile, câte o dată prea naive, pe carĭ le-a maĭ debitat în diferite alte ocaziunĭ.

Ne vom opri un moment asupra votuluĭ dat de Senat, care a închis incidentul cu 48 de voturĭ contra 42, adică cu o majoritate de șase voturĭ.

Nu e vorba, noĭ nu avem încredere în statornicia bătrînilor de la muzĕŭ; dar suntem convinșĭ de un lucru: Orĭ cât de guvernamental ar fi un senator, îndată ce este vorba să aleagă între beneficiile momentane ale slugărniciei sale către guvern și între bună-starea sa temeinică și durabilă a casă, la moșie, la fabrică saŭ la orĭ-ce negoț, senatorul nu va sta un moment la îndoială și va părăsi guvernul.

In această însușire distinctivă stă toată gravitatea chestiuneĭ moldovenești pentru guvernul actual, și esplicațiile ce vom da maĭ la vale ne par îndestulătoare pentru a încredința pe orĭ cine că guvernul actual va cădea sub greutatea suferințelor Moldoveĭ.

Este vĕdit, chiar pentru ceĭ maĭ naivĭ, că majoritățile carĭ susțin guvernul actual—afară de micĭ excepții—s'aŭ adunat împrejurul luĭ pe baza poftelor. Tot ce-a fost lacom și nesățios; tot ce-a fost ambițiune deșartă, sete de a parveni; toțĭ aceia carĭ se aflaŭ orĭ se află în situațiĭ încurcate, din care numaĭ guvernul îĭ poate scăpa; toțĭ nemulțumițiĭ altor partide, în sfîrșit tot ce'l maĭ pestriț la culoare și la credințe s'aŭ adunat în jurul sacului cu grăunțe, pe care măruntul General Manu abia îl târaște.

Eĭ bine, toate aceste elemente, carĭ trăesc numaĭ prin stomah și pentru stomah — puținĭ sunt cu ambiție — vor da guvernuluĭ sprijinul lor în orĭ-ce chestiune, fie ea cât de compromisă și de oneroasă; însemneze ea renegarea orĭ căreĭ ideĭ profesate, călcarea în picioare a orĭ căruĭ sentiment de dreptate, înjosirea și înămolirea în datorĭĭ a țăreĭ. Cată vreme ea nu va atinge direct stomahul și poftele lor, orĭ ce chestiune le este indiferentă și nu vor face dificultățĭ guvernuluĭ în realizarea orĭ căruĭ proiect.

Cu toate aceste, orĭ cât de supuse și de docile ar fi aceste majoritățĭ de oamenĭ plinĭ de pofte, ele se vor resvrăti și vor uita tot, în ziua în care punga le va fi atinsă.

Chestiunea moldovenească, a căreĭ parte politică este destul de însemnată, are însă maĭ cu seamă—și aci e toată marea eĭ importanță—un caracter economic.

Moldova, neglijată politicește, este lăsată în prada celeĭ maĭ grozave decadențe economice și dacă moldovenii cer guvernuluĭ ca să fie alcătuit de o potrivă din elemente de dincolo, ca și de dincoace de Milcov, eĭ nu reclamă aceasta pentru cinstea îndoioasă de a avea oamenĭ în jurul luĭ Carol I; ci pentru că moldovenii singurĭ își cunosc și simt suferințele și lipsurile și numaĭ lor li se pare cere îndreptare.

D. Alexandru Lahovary poate să fie ales deputat de poliția botoșăneană; aceasta nu 'l împiedică de a fi cu desăvârșire ignorant de nevoile aceluĭ județ și de a umbla după date statistice, cu carĭ să dovedească gălățenilor, că Moldova—în raport cu numĕrul locuitorilor—are maĭ multe drumurĭ de fier de cât Muntenia.

D. Maiorescu poate să fi fost profesor la pensionate și la facultatea de litere din Iașĭ, aceasta nu dovedește că D-sa cunoaște nevoile Moldoveĭ rurale, agricole și comerciale; saŭ că, dacă le cunoaște, că voiește să le aducă vr'o îndreptare.

D-niĭ Muntenĭ carĭ compun guvernul actual sunt saŭ necunoscĕtorĭ de suferințele Moldoveĭ, saŭ nesimțitorĭ pentru ele, căcĭ pe D-lor nu-ĭ ating aceste mizeriĭ de a dreptul.

Și să nu se creadă, cum a spus ierĭ Generalul Manu, că ministerul actual s'a înjghebat așa, grație uneĭ întâmplărĭ, care a făcut ca din combinația Manu-Lahovary să nu facă parte nicĭ un moldovean.

Când vedem modul cum se fac fortificațiile; când vedem că linia Bêrlad-Galați nu se construește *din motive strategice*, suntem în drept să ne închipuim că Regele a combinat cu intențiune ministerul ast-fel, în cât să nu fie intr'însul nicĭ un glas, nicĭ o inimă, care să se revolte când Moldova se lasă fără apărare, expusă orĭ căreĭ năvălirĭ și nu i se aduce nicĭ o îmbunătățire economică, sub pretextul de a nu da pe mâna celor ce vor ocupa Moldova, maĭ mult de cât se găsește acum în ea.

Incă o dată, Moldova strigă în contra mizerieĭ economice, înainte de a se gândi la umilirea politică și moldovenii carĭ susțin guvernul actual, orĭ cât de imoralĭ și de decăzuțĭ ar fi, îl vor părăsi, când se vor convinge că el îĭ omoară economicește.

Votul de ierĭ al Senatuluĭ este o dovadă despre aceasta și guvernul știe atât de bine ce'l așteaptă, în cât umblă nebun după un moldovean, pe care să'l bage minister. Cum însă îĭ trebue un om neînsemnat, care să nu opue rezistență la nimic, generalul Manu întâmpină foarte marĭ greutățĭ și se vaietă în toate părțile, zicênd: *Moldova îmĭ va frânge gâtul!*

Carĭ sunt Moldovenĭ carĭ vor consimți să scape pe Generalul Manu din încurcătură?

Nu-ĭ vedem. Doar să fie D. P. Carp!

Un Moldovan.

TELEGRAME

CONSTANTINOPOL, 24 Ianuarie. — *Agenția din Constantinopole* este autorizată să desmință știrile ziarelor franceze după carĭ maiorul Huelsen, aghiotantul Împăratuluĭ Wilhelm ar fi fost însărcinat să negocieze pentru cesiunea insuleĭ Mitilene Germanieĭ; această chestiune nu a fost tratată nicĭ de către maiorul Huelsen, nicĭ de alțiĭ. De asemenea este inexact că cincĭ cuirasate germane se găsesc în golful din Mitilene și că aŭ de gând să facă să sară stâncile care împiedică intrarea în port.

VIENA, 23 Ianuarie. — Archiducele Franț-Ferdinand a plecat la $2^1/_2$ ore după amiazĭ la Petersburg. Suita sa se compune din 4 persoane; el a luat concediŭ la gară de la Archiducele Carol Ludovic. Trenul va sosi la 6 ore dimineața la Varșovia, unde'l așteaptă trenul Curțeĭ Rusești.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

CRIZA IN ITALIA

ROMA, 23 Ianuarie.— *In cercurile parlamentare se vorbește de o combinațiune ministerială Rudini-Saracco, dar Regele nu a luat încă nicĭ o decisiune. Fanfulla și Opinione se mărginesc a zice că criza va fi resolvată până mâine.*

Regele a primit ziua pe ministrul de rezbel general Bertole Viale și seara pe D. Brin ministru de marină.

Agitația în Belgia

BRUXEL, 23 Ianuarie. — Propunerea Janson pentru revizuirea Constituțieĭ a fost respinsă de majoritatea secțiunilor Camereĭ, de oare-ce nu s'a putut stabili înțelegerea între dreapta și stânga. — 2000 de recrutațĭ aŭ făcut o demonstrație contra recrutăreĭ; eĭ aŭ străbătut orașul purtând pe pălăriile lor placarde cu cuvintele: „Jos impozitul de sânge!“ și cântând Marselieza.

In urma evenimentelor de Duminică un oare-care numĕr de soldațĭ din regimentul grenadirilor aŭ fost tradușĭ în fața Curțeĭ Marțiale. Aproape vr'o 40 de grenadirĭ pușĭ la arest aŭ început să strige, să răcnească; eĭ aŭ încercat să spargă porțile și în fine aŭ dat foc mindirelor și plapumelor lor. Focul a fost stins, rĕsvrătitorĭ aŭ fost transportațĭ în alte locurĭ de închisoare, cincĭ din eĭ în dublă escortă de grenadirĭ. Colonelul regimentuluĭ a deschis o anchetă.

MANIFESTUL

Ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor

Liga pentru unitatea de cultură a Românilor numĕră astă-zĭ, conform statutelor, prima zi de esistență. Lucrările preparatoare pentru chemarea eĭ la viață și pentru regulata eĭ funcționare aŭ întâmpinat un sprijin puternic și încurajare din partea tuturor Românilor chiar din cele maĭ depărtate unghiurĭ ale țĕrilor locuite de eĭ. In Românul liber s'a manifestat sentimentul datorieĭ către frațiĭ sĕĭ de acelaș sânge, în cel împilat s'a născut speranța ușurăreĭ, în toțĭ a crescut conștiința vitalităței poporuluĭ nostru și a solidarităței naționale.

Acest avênt patriotic a coprins toate spiritele și un numĕr însemnat de orașe din țară, precum: T.-Severin, Piteștĭ, Craiova, Târgoviște, Slatina, Ploeștĭ, Giurgiu, Brăila, Galațĭ, Focșanĭ, Bârlad, Buzĕŭ, Alexandria, T.-Măgurele s'aŭ grăbit a înființa secțiunĭ ale Ligeĭ și actualmente caută a se pune în legătură cu secțiunea centrală din Bucureștĭ.

Bună-voința cu care este întâmpinată *Liga* pretutindenea, dovedește că ea rĕspunde uneĭ cerințe imperioase naționale. Intr'adevĕr, când națiunea română din afară de regat își sleește ultimele sale forțe în luptă contra străinuluĭ, care după ce i-a răpit orĭ ce parte a vieței publice, caută să-ĭ ia prin violență, și în disprețul legilor fundamentale, mijloacele de cultură națională, atacându-ĭ școala, limba și credința strĕbunilor și smulgênd cu o cruzime barbară copilașiĭ de treĭ anĭ de la sînul mameĭ române spre a-ĭ desnaționaliza și a'ĭ învĕța să'șĭ urască neamul, graiul, religiunea și chiar familia,—când ceĭ ce reclamă aplicarea și respectarea legilor sunt aruncațĭ în temniță,—când un strigăt de disperare ese din gura maĭ multor milioane de frațĭ aĭ noștri,—când un șovinism tiranic tinde a mortifica o mare parte din corpul poporuluĭ nostru, orĭ-ce nepăsare ar fi o sigură sinucidere națională.

Pentru aceea *Liga* își propune a deschide și întreține necontenit lupta pentru apărarea naționalităței noastre până la încetarea acestor persecuțiunĭ streine secululuĭ nostru și moravurilor europene. Ea voește ca frațiĭ noștri de pretutindenĭ să aibă deplină libertate în materie de învĕțămînt, voește ca limba noastră să fie respectată și biserica română inviolabilă.

Pentru conservarea acestor bunurĭ strĕbune singurele rĕmase încă națiuneĭ române din afară de regat, *inaugurăm astă-zĭ, cu deplină speranță de reușită, o luptă sacră și solemnă, la participarea căreia chemăm pe toțĭ Româniĭ, conjurându-ĭ a da Ligeĭ ajutorul lor moral și a aduce sacrificiŭ obolul lor pe altarul celeĭ maĭ înalte și maĭ sfinte cauze naționale.*

Comitetul Esecutiv.

Bucureștĭ 24 Ianuarie 1891

Scrisori din Germania

Corespondență specială a „Adevĕruluĭ“

Cele ce se petrec actualmente în Austro-Ungaria sunt vrednice a fi urmărite cu cea maĭ mare atențiune, de noĭ maĭ cu deosebire din multe și prea importante puncte de vedere. Cestiunea naționalităților a luat în Austria o formă așa de acută că pune în îngrijire pe amiciĭ și pe aderențiĭ de oportunitate aĭ Dualizmuluĭ. Rĕzboiul e declarat pe toată linia: în Dalmația Italieniĭ luptă contra slavizmuluĭ, în Galiția Poloniĭ contra Rutenilor, în Tirol Italieniĭ în contra Germanilor, în Boemia, idem și în orĭ-ce parte ne-am arunca privirea aceiașĭ priveliște. Incepênd cu patria luĭ Wenzel, unde lupta și'a ajuns aproape apogeul, și sfârșind cu Bosnia și Herzegovina, contrasturile naționale sunt așa de marĭ că nimene nu se va mira dacă într'un viitor nu tocmaĭ prea departe rĕzboiul naționalităților care e clasic în acest imperiŭ va fi și maĭ îndârjit și maĭ crancen. Poate că aceasta nu e de cât o simplă rĕzbunare a soarteĭ contra acelora care nu se maĭ satură de cucerirĭ și de îngenuncherĭ de popoare; în orĭ și ce caz poliglotul nostru vecin poate găsi ca o prevenire dintre cele maĭ serioase pentru aceĭ ce cred că stomacul lor șovinist poate mistui toate celea. Și lupuluĭ îĭ rĕmâne câte o dată un os în gît și Austro-Ungarieĭ i-a rĕmas popoarele pe care până maĭ ierĭ credea încă a le putea ținea subt călcâiŭ. Evenimentele aŭ dovedit zilnic că se înșală amar aceĭ ce cred că din maĭ multe națiunĭ, cu totul diferite unele de altele, se poate forma *o singură* națiune, o masă adică de aceiaș consistență, de aceiaș coloare, de acelaș gust și în sfârșit cu aceleașĭ aspirațiunĭ și idealurĭ.

Dar dacă deja această falșe credință e în stare a pune chiar în primejdie existența unuĭ Stat, fie el încă pe atât de mare și de puternic ca Austro-Ungaria, apoĭ o politică de împăciuire a acestor aspirațiunĭ opuse și diferite este cu drept cuvînt o întreprindere desperată și după noĭ, fără nicĭ o perspectivă de reușită. Comitele *Taafe*, care până maĭ ierĭ credea că o va putea duce la un capĕt făcênd succesiv concesiunĭ diferitelor naționalitățĭ din Austria ba Cehilor pe contul Germanilor și invers, ba Polonilor pe spinarea Rutenilor și așa maĭ departe, s'a vĕzut în cele din urmă constrîns de a rupe cu desevîrșire cu politica urmată până acum. Această politică a făcut un fiasco uriaș și a dat faliment, și dovada cea maĭ bună este disolvarea maĭ întâĭ a *Landtagului* tirolien și în urmă sensaționala tri mitere pe la căminurile lor a membrilor *Reichsrathuluĭ* din Viena. Pasul conteluĭ a fost dictat de simțul de conservare al Statuluĭ și de păstrarea formeĭ dualiste care din pricina situațieĭ din Boemia, e amenințată. Din acest punt de vedere l'aŭ și judecat majoritatea ziarelor strĕine și austriace, ce aŭ un motiv deosebit de a susținea actuala stare de lucrurĭ în Austro-Ungaria. Curios este numaĭ un lucru, că toate aceste organe ale Opinieĭ publice (!) s'aŭ ferit de a'șĭ pune întrebarea, de altmintrelea logică și la locul eĭ, de e constituțional saŭ ba acest procedeŭ. Clar e că e inconstituțional.

Ministerul austriac, convingêndu-se că cu majoritatea Reichsrathuluĭ de până erĭ nu poate să se ție la cârmă, preferă, în loc să'șĭ ia geamantanul, a *surprinde* pe alegĕtorĭ și a'șĭ compune ast-fel o majoritate după plac. Comitele Taafe a lucrat așa că nimenĭ n'a avut și n'are timp a se pregăti de alegerĭ—afară de guvern, bine înțeles — și actuala campanie electorală este în toată puterea cuvîntuluĭ o formă fără de fond. Foilor independente li incumbă datoria de a stigmatiza acest mod constituțional de a guverna prin surprize, căcĭ nimenĭ nu se poate înșela că sub ast-fel de împrejurărĭ așa zisa suveranitate a poporuluĭ este numaĭ de rîs și de batjocură!

Poate chiar noĭ maĭ mult de cât orĭ și cine avem datoria de a înfiera pe aceĭ ce desconsiderĕ sfintele drepturĭ ale noroduluĭ și nu de alta, ci fiind-că aceste pilde de guvernămênt sunt molipsitoare și fiind-că și la noĭ industria rentabilă a fabricăreĭ majorităților după plac a ajuns la o mare și frumoasă desvoltare și poate să maĭ dea roade minunate!

Intr'aceasta, campania electorală a și început. Primele manifeste s'aŭ publicat, grupările de oportunitate își iaŭ mersul lor ca și'n altă țară și întâele întrunirĭ de alegĕtorĭ sunt convocate. Totul are aerul grabit căcĭ partidele n'aŭ timp de pierdut. Și cu toate acestea de mult n'aŭ maĭ fost în Austria alegerĭ de o așa eminentă însemnătate ca cele de acum. Și cu toate acestea de la rezulta-

tul acestor alegeri depinde inaugurarea unei noi ere în politica naţionalităţilor a statului nostru vecin, inaugurarea unei eri care va fi poate decisiva pentru viitorul acestor naţionalităţi. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât acest rezultat va avea partea sa de influenţă şi asupra Ungariei unde naţionalităţile de asemenea încep a se trezi şi mişca.

Noi din parte-ne înscţim această campanie electorală de a cărei însemnătate suntem pătrunşi, cu strigătul din inimă: Succes asupriţilor!

Răpciuneanu.

„Liga“ în Târgovişte

Zilele acestea s'a primit, de comitetul central al ligei pentru unitatea culturală a Românilor, următoarea aderare a cetăţenilor Târgoviştenî. Faptul vorbeşte de sine. Cetăţenii vechiului oraş şi-aŭ dat mâna călcând peste ori-ce deosebire de partid pentru ca să lupte pe calea culturală pentru realizarea scopului sublim.

Comitetul îi felicită pentru frumoasa lor hotărâre şi doreşte din inimă ca exemplul lor să fie imitat de toţi.

Iată şi aderarea:

Domnule Preşedinte,

Sub-semnaţii cetăţeni Români ai oraşului Tîrgoviştea, cunoscînd înaltul scop urmărit de societatea ce prezidaţi, dorind din inimă a lua parte în nobila mişcare începută pentru trăinicia şi consolidarea Românismului, vě rugăm să ne admiteţi ca membri ai *ligei* pentru unitatea culturală a Românilor, formând o secţiune în oraşul nostru.

Semnaţi: D-nii B. M. Dimitropol deputat, Doctor Iovitz, Doctor Iaru Irescu, Colonel Comăneanu, Lt. Colonel Groza, St. Mărculescu, N. Bruneanu profesor, M. Radian profesor. C. G. Rădescu profesor, Dem. Stănescu profesor, Nicu Sassu avocat, Colonel Dr. Zorileanu, Damian Dimitriu propr., I. Grigorescu propr. Gr. Zottoviceanu, Barbu Ionescu ingin. B. Nichita ing. G. Georgescu comer., Voiculescu comer., B. Ionescu propr., A. Nagy farmacist, Şerbănescu I., Topliceanu, Presan, Costică Nicolăescu, V. Dimitrescu, V. Andreescu, C. Ghica Simionescu, Dumitrescu, I. B. Ionescu, etc., etc.

SCOALA DE STIINTE POLITICE
ŞI
ADMINISTRATIVE

Iată textul proiectului de lege, presentat de D. G. Tocilescu şi semnat de peste 40 deputaţi:

PROECT DE LEGE

Art. 1. O şcoală de ştiinţe politice şi administrative se înfiinţează în Bucureşti şi una în Iaşi.

Art. 2. Cursurile şcoalei vor coprinde:

a) Encyclopedia dreptului şi introducţiunea istorică la cursul de drept civil şi român;

b) Dreptul natural saŭ filosofia dreptului;

c) Elemente de drept civil: cartea I, II şi III;

d) Elemente de organizaţiunea judecătorească, de competinţă şi de procedura civilă:

e) Elemente de drept penal şi de procedura penală;

f) Dreptul constituţional;

g) Dreptul administrativ;

h) Dreptul internaţional (şi mai ales legislaţiunea asupra ambasadelor şi consulatelor):

i) Economia politică, financele şi statistica;

j) Dreptul comercial şi legislaţiunea comercială comparată;

k) Comptabilitatea industrială şi comercială;

l) Etnografia.

Art. 3. Durata studiilor va fi de trei ani. Cursurile şcoalei vor începe la 1 Octombre şi se vor termina la 1 Iunie.

Art. 4. Nu vor putea fi admişi ca studenţi ai şcoalei de cât acei cari vor justifica absolvirea a cel puţin patru clase de învěţământ secundar, în Ţară saŭ străinětate, şi etatea de cel puţin 18 ani.

Art. 5. Un regulament, în forma regulamentelor de administraţiune publică, va hotărî epoca înscrierilor, obiectele, forma şi epoca examenelor anuale şi generale, precum şi cestiunile relative la disciplina şcolară şi funcţionarea regulată a şcoalei.

Numěrul inscripţiunilor şi taxa consemnaţiunilor vor fi aceleaşi ca pentru studenţii de facultăţi.

Art. 6. Studenţii cari vor fi trecut examenele anuale, vor fi admişi la trece un examen general, consistând în probe scrise şi orale, după cari li se va libera diploma de *licenţă* în ştiinţele politice şi administrative.

Art. 7. Licenţiaţii în ştiinţele politice şi administrative, doctorii şi licenţiaţii în drept pot obţine gradul de *doctor* în ştiinţele politice şi administrative, trecênd un examen asupra dreptului constituţional şi administrativ, dreptului internaţional, economiei politice şi legislaţiunei comerciale comparate, care va consista în probele următoare:

a) O lucrare scrisă asupra unei cestiuni speciale fie-cărei din aceste materii, trase la sorţi;

b) O conferinţă dată de recipiendar asupra fie-cărei din cestiunile cari aŭ făcut obiectul lucrărilor scrise;

c) Un examen oral a căruia durată este fixată la două ore (*maximum*) pentru fie-care probă.

Art. 8. Nu vor putea fi numiţi profesori cu titlu provizoriŭ, în şcoala de ştiinţe politice şi administrative de cât acei cari vor justifica că aŭ făcut proponimente publice, timp de cel puţin cinci ani, de aceiaşi materie, dacă nu va fi trecut mai mult de trei ani de la încetarea acelor proponimente, saŭ acei cari vor fi trecut cu succes un examen saŭ concurs înaintea unei comisiuni examinatoare, compusă din cinci profesori ai facultăţei de drept din Bucureşti pentru şcoala din Iaşi şi cinci profesori ai facultăţei de drept din Iaşi pentru şcoala din Bucureşti şi din doi delegaţi din partea ministrului instrucţiunei publice.

Art. 9. Condiţiunile de admitere la examen saŭ concurs, obiectele, probele scrise şi orale, precum şi modul funcţionărei comisiunei, vor fi aceleaşi ca pentru aspiranţii la profesorat în facultăţi; dispoziţiunile art. 370—383 din legea instrucţiunei publice sunt aplicabile.

Art. 10. Profesorii numiţi cu titlu provizoriŭ, după trecere de trei ani, vor fi numiţi cu titlu definitiv prin decret regal.

Art. 11. Profesorii titulari ai şcoalei de ştiinţe politice şi administrative sunt inamovibili, conform art. 384, 385 şi 386 din legea instrucţiunei publice. Ei vor fi retribuiţi cu un salariŭ egal cu acela al profesorilor de facultăţi şi vor avea dreptul la gradaţiune, conform legei din 1883.

Art. 12. Acei cari vor fi obţinut diploma de absolvire a şcoalei *libere* de ştiinţe politice şi administrative din Bucureşti precum şi studenţii actuali ai acelei şcoale, vor fi înscrişi ca studenţi în şcoala de ştiinţe politice şi administrative a Statului, dupe a lor simplă cerere; vor putea fi dispensaţi de a trece examene parţiale asupra uneia saŭ mai multor materii prevězute în program, pentru care vor justifica că aŭ trecut deja examen înaintea şcoalei libere. Dispensa se va acorda în urma unei decisiuni a consiliului profesoral. Ei vor fi admişi a trece examenul general de licenţă, fără a fi obligaţi a justifica veri-o frecuentare a şcoalei.

George G. Tocilescu, A. Roseti-Solescu, P. I. Cernătescu, Christu S. Negoescu, C. D. Bădulescu, M. Tzony, C. C. Dobrescu, C. G. Leca, C. T. Grigorescu, N. I. Micescu N. Nichiforescu, C. D. Gabunea, V. C. Peiu, G. Macarescu, C. Ghiţescu, M. N, Pacu, C. Sordoni, N. Ionescu, I. N. Iancovescu, M. Climescu, G. Emandi, Gh. Softa I. Nucşoreanu, Ioan I. Rădulescu, D. Alexandrescu, Ioan C. Grădişteanu, Chr. I. Sulioti, I. Fětu, Nicu Gheorghescu, I. Negrea, I. Fricdman, I. Dimitriade, Nedescifrabil.

Accidente

MONTPELLIER, 23 Ianuarie.—O violente exploziune de dinamită s'a întâmplat la poligon; 1 sergent şi 8 oameni din regimentul al II-lea de geniŭ aŭ fost grav răniţi; accidentul s'a întâmplat pe când se încărca o mină.

NEW-YORK, 23 Ianuarie. — Ştiri din San Francisco anunţă că un mare cutremur de pământ a fost la 12 Ianuarie în insula Iava.—In oraşul Ivano cartierul chinezesc a fost nimicit aproape de tot.—Aŭ fost 12 morţi şi 17 răniţi.

Vindecarea tuberculozei

NANTES 23, Ianuarie. — Doctorii Berlin şi Picq aŭ făcut azi la ospiciul general operaţii de transfusiune a sângeluî de capră la 3 copii tuberculoşi. Vr'o 40 de doctori francezi şi streini asistaŭ la operaţiune.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unui monument naţional în oraşul Ploeşti, spre amintirea vitejilor vînători din Batalionul al II, căzuţi în resboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail 25 *lei*

Informaţiuni

In sfirşit, Camera României a găsit cu cale că ziua de 24 Ianuarie trebue să fie sěrbată ca o sěrbătoare naţională.

Era şi timp, căci de la venirea nemţilor în Ţară, Românii uitaseră aproape cu totul zilele memorabile ale istoriei lor naţionale.

Onoare dar propuitorilor.

Citim în *Constituţionalul*:

E vorba ca toate cârciumile din vecinătatea birourilor electorale să fie închise Duminică, în tot timpul alegerii pentru balotagiu. Proprietarii acelor cârciumi vor fi despăgubiţi de către poliţia Capitalei.

Un abuz de putere mai scandalos nu se poate.

In virtutea cărei legi saŭ regulament, fie chiar poliţienesc, poate poliţia capitalei se închidă cârcimile?

Stigmatizăm, dupe cum se cuvine, această nouă arbitraritate a concentraţilor.

In întrunirea care a fost Miercuri la D. G. Vernescu, s'a decis retragerea candidaturei D-lui Cezianu şi să se adreseze o mulţumire tutulor alegětorilor recomandând în acelaş timp de candidat pe D-l N. Fleva.

Această hotărâre nu este însă definitivă de oare-ce s'a decis a se cere şi avizul comitetului central care este convocat pentru astă seară.

Lotul de 10 mii de lei de la lotěria israělită *Fraternitatea Zion* a rěmas între biletele nevîndute.

D-nul Teleman, prefectul judeţului Fălciu, se află în capitală.

D-sa a venit chemat de ministrul de interne pentru interpelarea adresată de către D. deputat Donici în privinţa administraţiei judeţului Fălciu.

Ministrul de interne a respins recursul în contra alegerilor comunale de la Mizil, confirmând aceste alegeri.

Consiliul comunal al capitalei este convocat pentru Vineri seara spre a resolva mai multe reclamaţii electorale.

Primarul Curţei de Argeş, Nanoescu, a şi început a se asigura la comună. Spre acest scop a şters din listele electorale pe mai mulţi alegětori, între cari pe fraţii Petculescu, comercianţi, sub pretext că sunt bulgari. După cât ni se scrie, tatăl D-lor Petculescu, născut în Craiova, e de aproape 70 ani, din cari de 50 ani s'a stabilit în Curtea de Argeş unde a votat continuŭ ca şi fii sěi cari votează de aproape zece ani şi cari aŭ luat parte şi în consiliul comunal, ceea ce probabil că-l supără pe D. Nanoescu.

Intrebăm pe D. ministru de interne, cum se face că comisarul Leon Botez, din Paşcani, este menţinut în funcţiune în urma scandalelor relatate de presă?

Ştiri Telegrafice

VIENA, 23 Ianuarie.—D. Dunajewski, ministru de finanţe, şi-a dat demisia. „*Oficialul*“ publică o scrisoare autografă a Impěratului, prin care primeşte această demisie şi numeşte pe D. Dunajewski, ca recompensă pentru serviciile sale cele lungi şi sincere, cu Marea Cruce St. Ştefan şi membru pe viaţă al Camerei Seniorilor.—Doctorul Emil Steinbach, şef de secţiune la ministerul de justiţie, a fost numit ministru de finanţe.

„*Fremdenblatt*“, vorbind de demisia D-lui Crispi, arată acţiunea D-lui Crispi în favoarea menţinerei păcei.—El zice că situaţiunea parlamentară în Italia face posibilă rechemarea D-lui Crispi la putere. Dar ori-ce s'ar întîmpla, inimicii triplei alianţe nu trebue să uite că liga de pace nu mai depinde de persoane şi de individualităţi.

D. de Bismarck şi-a dat demisia.

Impěratul Willhelm şi D. Depretis aŭ murit şi cu toate acestea, tripla alianţă nu a fost sdruncinată; ea va supravieţui şi D-lui Crispi, pentru că ea este bazată pe comunitate de interese.

Maurice Montégut

FOC!!

I

Anul trecut, căpitanul La Bergamotte trecea, în urma cereri sale, din al 110-lea de husari în al 127-lea aceiaşi armă pentru cauze de sănătate, fiind-că azurul de Miază-zi îi pria temperamentului sěŭ delicat mai mult de cât negurile Nordului.

Firmin, frumosul Firmin de la Bergamotte era nalt de şase picioare; aprins la faţă, cu pěrul lucios, cu ochiul ca un cărbune aprins, în ţinută mică era frumos foc, — în ţinută mare, zăpăcea pe toate fetele. In toate oraşele unde făcuse garnizonă, modistele 'nebuniseră numai că'l vedeaŭ trecênd de două ori pe zi, sunându'şi pintenii pe bolovanii cu cari eraŭ aşternute stradele provinciale. In frigarea săbiei lui mari trăsese atâtea inimi că acum nu mai era loc.

Ceva mai mult, nu era prost, era bogat şi prea bun băiat.

Aşa dar, se permuta; însă pricina adevěrată a permutării lui, era dragostea, bat'o pârdalnicu!

In viaţa lui o singură dată se gândise să se însoare: d'atunci eraŭ trei ani.... O fată tênără întîlnită în lumea lui, cu un cap adorabil, cu un corp care făcea pe ori-cine s'o dorească, gingaşe şi frumoasă, care se chema Michelina... Ştia el foarte bine că o să fie plăcut de fată...Tocmai se hotărâse s'o ceară, sigur fiind că o să i se primească cererea, când află de o dată, aşa ca un trăsnet când e cerul senin, vestea asta de necrezut:

Michelina se mărita — nu cu dênsul— ci cu colonelul Latichaud, numit de curând guvernator comandant al castelului istoric şi venerabil Briquembrolle, în vechia cetate a...

(Aşteptaţi-mě să inventez un nume... e bine să fii discret... cetatea Cherchoucey, prefectură şi episcopat, 60,000 suflete, afară de populaţia flotantă).

Firmin, lăsă capul în jos în faţa superiorului sěŭ.

Se mângâiase cum putuse cu amantele lui vechi şi noi, în braţele celor mai frumoase fete din Paris şi din alte părţi.

Insă nu putea să uite pe Michelina; o visa ori de câte ori mânca ciuperci după câte doě zile de cuminţie.

Pe urmă, încet-încet, prin unii, prin alţii, aflase că biata copilă nu era fericită, că vorbea adese ori de dînsul şi că ofta.

Atunci, La Bergamotte ceruse schimbarea şi fiind-că familia lui era bine vězută la curte, o dobîndi uşor.

Cum ajunse în Cherchoucey, în mare ţinută, făcu vizitele tradiţionale. Generalului, flăcăŭ, care fu cordial; prefectului, pe care'l cunoştea puţin şi care'l pofti îndată la balul de adoua zi, la toţi chiaburii ierarhici, — şi ori unde se duse ştiu să placă.

Nu se duse la Latichaud, fiind-că funcţiunea lui particulară nu avea nici o legătură cu serviciul sěŭ, ş'apoi, îl ştia chiar că e om neplăcut şi posac mai cu seamă de când se însurase.

Insă era sigur c'o s'o întâlnească pe Michelina la balul de la prefectură... Numa la asta slujesc balurile de la prefectură.

II

In saloanele luminate ca ziua eraŭ peste trei sute de persoane din tot ce are Cherchoucey mai elegant. Era splendid....

Flori, ghirlande, feşnice cu câte trei braţe şi servitori cu mănuşi albe.

Orhestra cânta într'una. Femeile eraŭ frumoase.

Frumosul Firmin de la Bergamotte, mai frumos de când ori-când, se plimba de colo până co'o.

Şi prefectul felicita pe general:

— Un ofiţer superb, solid, prea bogat, se spune, şi care trebue să fie minunat de brav.

Şi generalul zicea:

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII
BUNICA
XXVIII
Testamentul

Era o seară urîtă. Crivěţul şuera prin coşurile sobelor.

Era întuneric cumplit şi cu toate acestea abia eraŭ 6 ore.

Italianca scria pe un caiet:

„Castelul de Boissy, azi trei zeci Ianuarie o mie opt sute şaptezeci.“

„Acesta este testamentul meŭ şi testamentul acesta este o mărturisire.

„Il scriŭ pentru cazul când aş muri înainte da'mi fi putut îndrepta greşala şi se poate ca să mor curînd fiind-că věd numai năluci de moarte înaintea ochilor.

„De doui ani nu am putut să dorm un ceas măcar liniştit. Sînt fapte cari apasă mai greŭ pe pieptul unei fiinţe omeneşti decât visele cele mai îngrozitoare şi nopţile mele sunt tulburate de vedenii înfiorătoare.

„Aud neîncetat în urechile mele tînguirile nevinovatelor pe care le am jertfit unui prejudiciŭ şi fiinţele acestea nevinovate sunt nepoatele mele.

„Este un mormînt la Jonchère, în capela cu edera, pe care biata Blanşa mea a îngenuchiat de multe ori şi pe care a věrsat multe lacrămi.

„Ea crede că copiliţele ei sunt îngropate acolo.

„Am minţit'o.

„Fetiţele Blanşei trăesc, Jeana şi Giovana sînt sute de leghe departe una de alta.

„Am făcut crima ca să'i spun că aŭ murit amêndouě şi i le-am luat ca să'i scap onoarea.

„Sěrmana Blanşa! Bietele copile!

„De atunci şi până azi mě mustră cugetul cumplit.

„Inşelată fiind de făgăduelile şi de minciunile omului fără credinţă căruia i-am dat pe nepoata mea, am pierdut ori-ce încredere în cei'l'alţi oameni şi mě întreb dacă chiar sumele de bani pe care le-am hotărît pentru întreţinerea acelor douě nenorocite o să le vie în mână.

„Douě sute de mii de franci e prea puţin! Dar puteam să fac mai mult fără ca să atrag atenţia asupra lor şi să daŭ pe faţă originea lor?

„Ce s'ar face ele dacă doctorul Campayrol ar abuza de încrederea mea şi le-ar frustra banii aceia? Ce viitor? Ce chinuri o să sufer în lumea cealaltă!

„De aceea vreaŭ să le iaŭ 'napoi sub ocrotirea mea şi să le redaŭ situaţia la care aŭ drept.“

Ducesa puse condeiul jos şi ridică capul.

Maddalena intra.

Ducesa o întrebă:

— Ce vrei?

— Domnul Campayrol a sosit. Doamna ducesă îl aşteaptă la prînz.

— Uitasem.

Se uită la ceas.

— Sunt aproape şapte. Mě cobor.

— D. Campayrol va petrece noaptea în castel?

— Negreşit. Ce fel de vreme este?

— Urîtă de tot. Crivăţul creşte şi ninge.

— Doctorul nu poate fi lăsat să plece pe ast-fel de noapte.

— Ce cameră să i se pregătească?

— Camera în care doarme de obiceiŭ... la extremitatea cealaltă.

— Bine.

— Unde e doctorul?

— In sofragerie, doamnă ducesă.

— Bine. Du-te.

Ducesa se duse în vîrful degetelor până la coridorul pe unde se ducea slujnica şi se asigură că e singură.

Se'ntoarse apoi la biuroŭ, deschise o cutie, luă o cheie şi întorcându-se spre zidul foarte gros în locul acela, dete la o parte un panoŭ de lemn şi lăsă să se vadă faţa unei case de fier a cărei existenţă era greŭ de ghicit.

Armatura'i puternică lucrată cu toate perfecţiile artei moderne o ferea de hoţi şi de incendii.

Bětrîna deschise uşa.

Inăuntru eraŭ pachete de bilete de bancă, vase pline cu aur, pergamente preţioase şi hârtii diferite pe cari sigur că voia să nu le ştie nimeni.

Puse testamentul înăuntru zicênd:

— O să'l isprăvesc mai târziŭ.

Pe urmă închise la loc.

Maiorul Campayrol aştepta pe ducesa în sofragerie şi trebue să spunem că el nu sta de geaba.

Doctorul era neliniştit.

De când se însurase complicele sěŭ nu mergea nimic după gustul sěŭ.

Vaunoise îi plătea cu greŭ venitul sěŭ anual şi Campayrol ajunsese să aibă numai capitalul pe care i'l dedese ducesa lui personal.

Suma aceasta însă, care în Preuilly s'ar fi părut o moară nesecată, în Paris i se părea un nimic.

Lui Campayrol i se părea acum că ducesa se schimbase faţă de el. Acum îi vorbea scurt, cu sfială. Deschisese vorba despre interesele cu cari era însărcinat. Ducesa manifesta grije, păreri de rěŭ, chiar mustrare de cuget.

Da, ea, aşa de mândră, aşa de trufaşe, ajunsese să mărturisească confidentului sěŭ că o mustră cugetul... că ar voi să îndrepteze lucrurile... Şi chiar da lui Campayrol să înţeleagă că acele două fetiţe ar putea fi tot ce ar rěmâne mai târziŭ din rasa ei.

Ducesa cunoştea caracterul înděrătnic al neamurilor Montalto şi la Roche-Villars.

Auzise pe nepoata sa jurând pe capul mamei sale că va considera cât va trăi pe Vaunoise ca un strěin pentru ea.

In neamul sěŭ cuvîntul era ţinut.

Blanşa nu va face alt-fel de cât neamul sěŭ.

Campayrol stătuse nedomirit câte-va sěptămâni, însă lăcomia, dorinţa nebună de bogăţie şi de lux îl tîraŭ la urma urmei la o hotărîre grozavă.

Campayrol pândea prilejul ca s'o împlinească.

Şi prilejul aşteptat se prezinta chiar în seara aceia.

Nici o dată nu va găsi el o ocazie mai bună.

Un singur lucru 'l îngrija: impunitatea.

Nu era el sigur?

In castelul acesta mare unde era chemat de ducesă, în nopţile acestea de iarnă când omul se închide în casă, ce are să rěmână după ce se vor culca slugile?

Două babe şi el!

Prin urmare nici un martor!

Vaunoise trebuia să'i numere jumětatea lui de milion la sěptěmâna după moartea Italiencei! Ispita asta 'i punea jar subt picioare şi 'l împingea înainte.

Apoi, ducesa pierind, ducea cu dînsa secretul depoului banilor celor două părăsite.

Prin urmare profitul era îndoit!

Vezi bine că îndrăzneala era mare, însă şi câştigul era mare.

Trebuiaŭ numai câte-va ceasuri de îndrăzneală pentru ca să vie un viitor de fericire. Campayrol se expusese să intre în ocnă într'o vreme pentru câte-va bilete de bancă.

Campayrol cumpănise tot, calculase tot, şi ori cât de tîlhar era, ori cât de murdară 'i era voinţa de a despuia pe fiinţele slabe şi fără apărare pe cari era însărcinat să le protegă, se credea cu toate acestea sigur să scape de singura putere de care se temea în realitate, de dreptatea omenească şi de jandarmi care 'l făcuseră să tremure nu numai o dată.

Toate puterile imaginaţiei sale se concentraseră de multe zile pe planul sěŭ.

Îi studiase toate amănuntele, discutase pericolul, prevězuse consecinţele şi în sfîrşit se hotărîse. (Va urma).

— Minunat recrut... floarea ofiţerilor.... ar trebui mulţĭ ca el... Cum cum, averea face uniforma maĭ frumoasă.

La Bergamotte era însă cam trist. De geaba se învîrtise el prin cele treĭ saloane, nu vĕzu pe Michelina. Şi când te gîndeştĭ că tocmaĭ pentru ea ceruse el să se permute la Cherchoucey şi tot pentru ea venise şi la balul prefectureĭ.

De odată, când se întoarse, o zări. La braţul luĭ Latichaud, care abia sufla şi era roşu ca focul, şi asudat, intra, palidă şi liniştită, vaporoasă, abia îmbrăcată într'un nor de stofe străvezii, cu culorĭ deschise, virginale. Şi Michelina îl căuta prin toate părţile cu ochiĭ, fiind-că ştia că el este acolo.

Ochiĭ li se întâlniră şi atâta fusese tot.

Comunicare de privirĭ, posesiune cu'ochĭ, prime mângâerĭ făgăduite, când dorinţa noă bate în inimile înfocate... iniţiare misterioasă, vorbe dulcĭ, izbândă şi înfrângere de fie-care parte, făgăduielĭ pentru a doua zi, vis visat împreună, maĭ frumos poate de cât realitatea, abandonul a doĕ voinţe carĭ se anihilează amestecându'se ca să sfirşească în extaz, început de iubire, raţiunea vieţiĭ!

Puteţĭ spune orĭ ce veţĭ voĭ, asta'ĭ ceva plăcut.

Peste un ceas, într'un vals, Michelina şi Firmin vorbeaŭ încet:

— Nu, bărbatul meŭ nu ştie nimic, nu ştie că te-am cunoscut pe când eram fată... Ş'apoĭ, ce'mĭ pasă, e un monstru.

— Oh! Michelino, pentru ce?...

— Dumneata eştĭ bun... Crezĭ că face cine-va ce vrea în viaţă?... maĭ cu seamă cu nişte părinţĭ ca aĭ meĭ?... Viaţa ce duc eŭ acum te rĕzbună. Crezĭ d-ta că voiaŭ eĭ ca să locuim în castel?... Numaĭ turnurĭ şi zidurĭ, zidurĭ şi turnurĭ (vorbele astea se cântă—şi prin prejur iar turnurĭ şi şanţurĭ.... In toate camerele bureţĭ şi ciupercĭ, chiar şi zidurile plângeaŭ de urît.

— Va să zică, staţĭ în oraş?

— Da, strada Gărĭ, 18. O să viĭ?

— Vaĭ!.. Dar Latichaud?

— Să viĭ când n'o fi el acasă... In toate serile după ce prînzim, se duce la club şi şade până la miezul nopţiĭ şi când bate douĕ-spre-zece, se'ntoarce milităreşte, să se culce şi, până dimineaţa, sforăe visând că arde castelul...

— Şi... atâta'ĭ tot?

— Da, atâta arde. Pare că cu cât e un monument maĭ vechĭ cu atâta are şansa ca să arză... Insă cu bărbaţiĭ nu'ĭ tot aşa.

— Michelino!

— Firmin!!

— Mâine?

— Mâine.

III

In camera conjugală, unde de obiceĭ nu s'aude de cât sforăitul luĭ Latichaud, — s'aude un murmur de dulceaţă nespusă.... o sărutare este 'napoiată.

— Michelino...

— Firmin...

Şi candela par'că se bucură şi timpul voios trece par'că cu părere de rĕŭ.

Deodată, la poarta caseĭ, s'aude clopoţelul tras cu furie.

— Bărbatul meŭ! zice Michelina pierdută.

— Şi cu toate acestea abia sunt unsprezece.

Repede La Bergamotte îşĭ înhaţă efectele subsuoară, şi fuge în cabinetul de toaletă care'l despărţit de iatac numaĭ print'o uşe cu geamurĭ.

Michelina bate şi umflă perina, se'ntinde liniştită şi rece, adormită—o tăcere—paşĭ greĭ, scara trosneşte, uşa se deschide— şi Latichaud intră.

— Dormĭ?

Tăcere. Latichaud se desbracă; îşĭ scoate cismele anevoe.

— M'am întors maĭ de vreme de cât altă dată.... nu ştiŭ pentru ce, aveam presimţirĭ.... mi se părea că s'a întîmplat ceva, acĭ saŭ la castel.... că e foc undeva....

Michelina rîdea subt cearşeaful plapămeĭ.

— Am ocolit tot oraşul... nu 'ĭ nimic nicĭ la Briquembrolle, nicĭ acĭ, sunt liniştit.... să dormim....

A început să sforăe. Trece un sfert de ceas.

Michelina se scoală într'un cot, îngrijată. Doarme el destul de greŭ ca să nu o auză când se va scula ca să deschidă uşile, să dea drumu căpitanuluĭ?...

Se codeşte.

De o dată încep dinţiĭ să 'ĭ clănţăne de frică... Ce face Bergamotte în cabinetul luĭ?... A înebunit?.... bate în geam.

Luĭ Bergamotte îĭ venise o ideĕ... Bătea toba în geamul uşĭ.

— Pan, pan, pan—pan, pan...

Incepea în surdină, pe urmă bătaia era maĭ tare şi maĭ lămurită... Pan, pan, pan.

Latichaud deschise un ochiŭ... Rataplam, plam, plam....

— Heĭ! ce 'ĭ asta?... Drăguţă, auzĭ tu?

Michelina tremura şi nu rĕspundea.

— N'auzĭ, tobele?... Bat tobele de foc, colo, în partea despre castel! Ah! nu m'aŭ înşelat presimţirile mele! s'a aprins castelul... Iute, cizmele mele, pentru numele luĭ Dumnezeŭ! S'a aprins castelul! Sunt desonorat!

Işĭ aruncă haina şi fuge încheindu'şĭ pantaloniĭ.

Fiind-că Briquembrolle era departe treĭ kilometre de locuinţa colonelului, Firmin avu încă vreme să zică de douĕ orĭ adio Michelineĭ uimită că găseşte la un bărbat atâta spirit.

IV

A doua zi, la club, Latichaud zise:

— Credeţĭ dv. în halucinaţiĭ? — Nu, — Nu mĕ mir. — Nicĭ eŭ nu credeam până ierĭ dimineaţă... Eĭ bine! astă noapte, dormeam; de o dată, aud că bat tobele de foc. Nevasta mea auzea şi ea... şi le auzea aşa de bine că tremura, fiind-că prevedea o nenorocire... Eĭ bine! m'am sculat, cum era datoria mea, am alergat—la castel—nimic,—am ocolit meterezele—nimic. N'am întâlnit nicĭ o tobă afară, toate posturile dormeaŭ... Păream că sunt zmintit?... Aşa 'ĭ că 'ĭ ciudat?... Sigur, că în natură e ceva maĭ tare de cât mintea omuluĭ.

Un sublocotenent nătărăŭ, care nu ascultase, rĕspunse:

— Da, colonele, aşa este, şi acel ceva se chiamă: dragostea.

I. S. Sp.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 23 Ianuarie 1891

Şedinţa se deschide la orele 2 fără un sfert sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 135 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

D. **Ilariu Isvoranu** cere maĭ multe acte pentru a anunţa o interpelare.

D-sa propune apoĭ Camereĭ ca să ia vacanţă mâine, aniversarea unireĭ.

D. **N. Ionescu**, asociindu se la propunerea D-luĭ Isvoranu, arată cum s'a făcut unirea şi cum ceĭ carĭ astă-zĭ cer realizarea dorinţelor Moldoveĭ, sunt taxaţĭ de separatiştĭ.

D-sa propune să se dea mâine un banchet parlamentar.

Serbarea de la 10 Maĭ este o serbare oficială, trebue să arătăm că 24 este ziua memorabilă a înfrăţireĭ, a contopireĭ indisolubile a naţiuneĭ române sub auspiciile ideilor naţionale de la 1859. (Apl. unanime).

D. **Voinov** se asociază la această ideie.

D. **Isvoranu** cere guvernuluĭ să declare că 24 Ianuarie este o serbătoare naţională şi că se asociază la ea.

D. **General Manu** declară că nu are nimic de obiectat, dacă deputaţiĭ vor să petreacă mâine.

D. **N. Blaramberg** susţine că ziua de 24 Ianuarie însemnează numaĭ unirea personală a ţerilor şi decĭ propune să se serbeze şi ziua în care s'a sancţionat şi de Europa actul unireĭ.

După ce maĭ vorbeşte D. Voinov, Camera decide a nu ţine şedinţă mâine.

D. **general Manu** roagă Camera ca să complecteze comitetul delegaţilor pentru legea tocmelelor agricole, comitet descomplectat prin moartea D-luĭ Deleanu. D-sa cere decĭ ca secţia 3-a să-şĭ aleagă alt delegat.

D. **Vernescu** spune că nu se poate procede ast-fel, de oare-ce secţiile s'aŭ schimbat.

Se decide a se trimite din noŭ proectul în secţiunĭ.

Camera trece în secţiĭ până la 4.

Redeschiderea

La orele 4 ½ şedinţa se redeschide.

D. **I. Nădejde** cere nişte acte privitoare la modul cum se fac listele locuitorilor, cărora trebue să li se dea pămînt.

D. **M. Săulescu** anunţă o interpelare privitoare la aplicarea art 72, aliniat 2 din legea organizăreĭ judecătoreştĭ.

Se pune la vot legea pentru trecerea pompierilor de la ministerul de rĕzboiŭ sub administraţia comunelor.

Votanţĭ 81; Bile albe 59; Bile negre 22.

Se maĭ votează câte-va credite şi şedinţa se ridică la orele 6.

SENAT

Şedinţa de la 23 Ianuarie 1891.

Şedinţa se deschide la orele 2 şi 40 minute sub preşidenţia d-luĭ General Florescu.

Prezenţĭ 98 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **G. Mârzescu** anunţă o interpelare relativă la moşiile din Basarabia, proprietate a monastirilor din Moldova.

D. **preşedinte** anunţă că mâine fiind aniversarea unireĭ principatelor, Camera a hotărât să sĕrbătorească această zi neţinênd şedinţă şi întreabă Senatul ce va face.

Se hotărăşte să nu se ţină şedinţă mâine.

D. **N. Fleva** îşĭ amână interpelarea D-sale pe Sâmbătă.

Se suspendă şedinţa pentru 5 minute.

D. **P. Grădişteanu** îşĭ desvoltă interpelarea asupra mişcăreĭ Moldoveneştĭ şi începe prin a spune cât de mult îl emoţionează pe D sa această gravă chestiune. Spune că ar fi criminal acel care ar fi separatist şi separatism nu există în mişcarea moldovenească, care e justificată de părăsirea în care e lăsată această parte a Ţăreĭ. Citează maĭ multe cazurĭ spre a dovedi aceasta.

D-sa spune că pe când dincoace de Milcov se aduc Bulgarĭ de peste Dunăre şi Ungurĭ ca argaţĭ, în Moldova toţĭ plugarlĭ se fac argaţĭ fiind-că nu maĭ aŭ ce muncĭ.

D. **Iorgu Sturza-Bacăŭ**: Nu-ĭ aşa!

D. **P. Grădişteanu** urmează amintind cum D. P. Carp a spus în Cameră că ţăraniĭ din Moldova trăesc mizerabil şi sunt supţĭ de jidanĭ fiind-că eĭ sunt leneşĭ şi beţivĭ pe când jidaniĭ sunt harnicĭ, cinstiţĭ şi economĭ. Sfârşeşte zicênd că se teme să nu se împlinească cu Moldova cuvintele luĭ Bossuet: „Moldova moare, Moldova a murit!" (Aplause, protestărĭ).

D. **General Manu**, rĕspunde că dacă Moldova suferă nu'ĭ de vină guvernul actual care nu'ĭ de cât de un an şi jumătate la putere. Caută să justifice lipsa miniştrilor moldovenĭ în actualul cabinet, depărtându-se cu totul de cestiune.

Sfîrşind, primul ministru apelează la toţĭ senatoriĭ să nu facă „politică" din această cestiune şi făgăduind că guvernul va căuta să satisfacă toate dreptele cererĭ ale Moldoveĭ.

D-l **P. Grădişteanu** releveazǎ enorma nedreptate ce se face universităţeĭ de Iaşĭ faţă cu cea de Bucureştĭ prin sumele ce se daŭ anual pentru dînsele; compară sumele alocate pentru căile de comunicaţie din Moldova şi cele din Muntenia, precum şi starea portuluĭ Galaţĭ faţă cu Brăila.

Prinţul Gr. M. Sturza spune că în Moldova sunt suferinţe reale pe carĭ le a recunoscut însuşĭ D-l General Manu; nu trebue însă discuţiunea să degenereze în animozităţĭ între muntenĭ şi moldovenĭ. Propune o moţiune prin care Senatul luând în seamă declaraţiile primuluĭ ministru că guvernul va căuta să satisfacă cererile Moldoveĭ, să treacă la ordinea zileĭ.

Se pune la vot închiderea discuţieĭ şi se primeşte.

D. **G. Mârzescu**, în urma închidereĭ discuţieĭ, declară că *dacă astăzĭ forţa numerică 'ĭ-a închis gura, va lua cuvântul altă dată spre a apăra drepturile Moldoveĭ, ca senator al Iaşilor.*

După o scurtă discuţie, propunerea Prinţuluĭ Gr. M. Sturza se trimete la secţiunĭ.

D. **N. Fleva** anunţă o interpelare asupra scandalelor din Cameră provocate de atitudinea primaruluĭ Capitaleĭ, şi pe care roagă să se pună la ordine tot Sâmbătă, odată cu cea-l'altă interpelare a D-sale.

Viitoarea şedinţă va avea loc Sâmbătă

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100 leĭ*
A. V. Beldimanŭ	*40 "*
D. Panaite Donicĭ	*70 leĭ.*
D. Anton Borneanu ing.	*20 "*
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3 "*
D. Barbu Nicolae prof.	*100 "*
Petre Mihail	*5 leĭ*
Preotu Chiriac Bidoşanu	*20 "*
Gheorghe Pitişi prof.	*30 "*
Total	*388 leĭ*

(Va urma).

ULTIME INFORMATII

Regulamentul convenţieĭ postale încheiat între Guvernul nostru şi Bulgaria se va pune în aplicare de la 1 Februarie; taxa scrisorilor din localităţile române limitrofe destinate pentru localităţile limitrofe bulgare şi vice-versa, de la această dată este fiesată pentru fie-care scrisoare de 15 grame 15 banĭ pentru scrisorile timbrate şi 30 banĭ pentru cele ne timbrate.

Localităţile limitrofe sunt Calafat cu Vidin, Turnu-Măgurele cu Nicopol, Giurgiu cu Rusciuk, Ostrov şi Călăraşĭ cu Silistra, Olteniţa cu Turtucaia, Zimnicea cu Şiştov şi Bechet cu Rahova.

In timpul interpelăreĭ D-luĭ P. Grădişteanu la Senat, în chestia mişcăreĭ moldoveneştĭ, a produs o mare indignare întreruperile D luĭ Iorgu Sturdza, boierul de la Bacăŭ, care în marele-ĭ dor de a apăra guvernul nu se sfia de a spune că Moldova nu sufere de loc şi că în adevĕr ţăraniĭ din Moldova sunt beţivĭ, leneşĭ, etc. etc.

Alegĕtoriĭ băcăuanĭ pot fi mândri de aşa odor de senator.

Cu începere de la 1 (13) Martie a. c., preţurile biletelor de călĕtorie pe linile noastre ferate se vor eftini şi pentru distanţele micĭ.

Din cauză că astă seară se ţine la noul Ateneu şedinţa ligeĭ pentru unitatea culturală a tutulor Românilor, conferinţa D luĭ Pascal Cristian despre *Robia viitoare* şi *Individul şi statul*, se amână pentru o altă zi.

Duminică 2 Februarie c., societatea studenţilor în medicină va serba a XVI aniversare.

Cu această ocaziune se va ţinea şedinţă publică la orele 2 p. m. în sala societăţeĭ din palatul băilor eforieĭ, în care secretarul general va face o dare de seamă asupra mersuluĭ societăţeĭ, iar D. M. Manicatide va ţine o disertaţie asupra *Limfeĭ luĭ Koch în lepră.*

D. Teodor Măldărescu a fost numit sub-director la contribuţiunile directe în locul D-luĭ Ulise Vasilescu numit inspector financiar.

Domnul Ioan Pictorian, şeful birouluĭ spirtoaselor, este trecut în locul D-luĭ Măldărescu.

Regia Monopoluluĭ tutunurilor a hotărît să construiască o magazie spre a face un depozit de sare la Câmpu-Lung. Licitaţia pentru construirea acestuĭ depozit se va ţine la 25 Februarie.

Aflăm că la Şcoala de Medicină veterinară, D. General Florescu a făcut o vizită pentru a-şĭ da compt de mersul cultural al acesteĭ instituţiunĭ. De şi venirea sa a fost nevestită, totuşĭ a găsit totul în perfectă regulă şi curăţenie.

Cu deosebire l-a impresionat sala disecţielor şi laboratoriele DD. Prof. Locusteanu, Calcianu şi Persu. Maĭ ales în cel d'intâiŭ, a spus D-sa, cum că a vĕzut făcându-se un mare număr de esperienţe asupra uneia dintre cele maĭ spăimântătoare boale transmisibile la om şi la animale, şi că în curînd se vor da publicităţeĭ aceste lucrărĭ.

Suntem fericiţĭ că această şcoală a început să atragă atenţia oamenilor noştri de stat, şi suntem convinşĭ că ea va ajunge departe sub actuala Direcţie a D-luĭ Locusteanu.

Concursul pentru posturile de medicĭ veterinarĭ de judeţe s'a terminat.

Comisia de examinare a fost compusă din DD. Panteliu Constantinescu, Prof. Oceanu, inspector Ionescu, şi Prof. Persu, sub presidenţia D-luĭ Prof. Calcianu.

Candidaţĭ aŭ fost D-niĭ Bentze, Plăcinteanu, Miescu şi Grigore Constantinescu.

Numaĭ D. Bentze a reuşit cu foarte marĭ laude, ceĭ lalţĭ aŭ fost respinşĭ pentru a doua oară.

Poşta rurală se va înfiinţa şi în Judeţul Mehedinţĭ.

Consiliul Judeţean a terminat aranjamentul cu direcţiunea Poştelor

Aseară, un bătrîn în etate ca de vre-o 80 de anĭ, trecând pe Calea Rahoveĭ, a căzut de o dată jos şi a încetat din viaţă.

Cadavrul a fost transportat la spitalul Colţea.

Mâine seară Vinerĭ se va juca la Teatru Naţional în beneficiul D-neĭ Amelia Velner, opereta **Briganziĭ**.

Astă seară, Joĭ, vă avea loc în sala Orfeŭ după cererea generală, al doilea bal al *ştrengarilor*. Vor cânta patru muzicĭ şi se vor da diferite cadourĭ la ceĭ maĭ caraghioşĭ.

Tipografia Modernă Grigorie Luis strada Academieî No. 24.